

PIRILMÁČEK

5.květen

Tak hele...

Dostalo se nám opravdu bouřlivých reakcí na OTOK (Opravdu tvrdé okénko kritické-tradiční rubrika let minulých ze studentského časopisu Doutnák, což nebylo uvedeno). Já naprosto přiznávám, že kritika na kapelu Beat- Less byla totálně zbytečná a vycházela jen z osobního pocitu některých chlapců, kteří jsou holt líní a ani na tu kytaru se nenaučili. Koncert byl podle mě v rámci možností povedený, což jsem víceméně napsala, a je mi líto, že to nakonec vyšlo. Chyba je na mé straně, neměla jsem dopustit aby se to do čísla dostalo. Ale kočírovat bandu počítačových cvoků vážně není lehké. Takže se klukům z Beat- Less omlouváme a každopádně- hrajte dál a kašlete na špatně mířenou recesi.

xBbx

Prase

Divadelní soubor HOP-HOP z Ostrova nad Ohří sehrál před jedenáctou dopoledne v přednáškovém sále svůj kus s názvem Prase. Tahle opravdu krátká legrácka naprosto nadchla mě, zbytek publika i porotu. Kouzlo spočívalo v mnoha věcech. Prase nebylo nijak karikováno a jeho představitel měl na sobě proužkovaný oblek a růžovou košili. Jedlo brambory z kbelíku, no nádhera. Jeho opatrovatel ho měl velice rád. Proto byl velmi smutný, když mu farář oznámil, že pašika Pepíka musí zabít, jelikož přijede církevní rada a bude hostina. Pašík sám se diví, že se řezník zdráhá ho zabít. Nakonec nešťastnou náhodou zapíchne pana faráře namísto prasete. Vina je mu samozřejmě připsána, celá vesnice tvrdí, že je to jasné. Prase s řezníkem se nakonec prakticky uchlastají a církevní slavnosti s upalováním kacírů, fotbalem satanistů vs. křesťanů a rožněním prasátka mohou začít. Myšlenka je prostá- člověku je často líp s prasetem, než s jinými lidmi. Představení je tak skvělé, že některé hlášky by stály za zlidovění- věty jako „Zabil jsem ho nechtíc!“, „Sice nevím, jaký vztah máte s tímhle zvířetem, ale moc vám nevěřím“ nebo „Jmenuji se Církevní Rada“ posunuly Prase mezi nejlepší divadla festivalu.

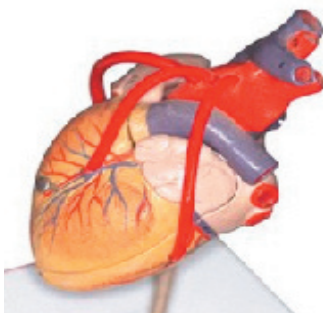
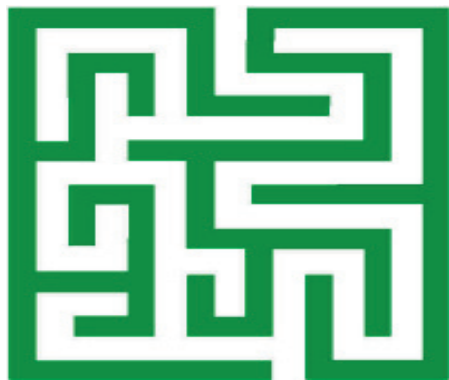
xBbx

A rose is everywhere... forever is a rose...a rose...

Právo psát tuto recenzi jsem si vymohl dříve, než dozněl potlesk. Hned potom jsem utekl. Běžel jsem k nejbližšímu pisoáru, celé představení jsem měl strašlivou potřebu. Možná snaha zbavit se toho nutkání znásobila sílu výsledného dojmu a následující řádky nebudou zcela objektivní, tolik pro úvod. Toto pohybové divadlo doplněné skvěle vybranou hudbou je pastvou pro oči (a nyní nemám na mysli jen pohledná děvčata). V bludišti mého srdce není nic epického, to je čistě poetická záležitost. Stačí sedět a nasávat emoce mísící se v hrdinově srdci, tedy na podiu. Radost, nerozhodnost, zvědavost, zoufalství či jásot. Ani chvíli jsem se nenudil. Hrdina bojuje s okolním světem a snaží se zůstat sám sebou a mnohdy se pořádně zapotí. A to doslova – výkon hlavního protagonisty byl opravdu přesvědčivý. Zajímavé bylo pozorovat protagonisty z hry Prase, kterou soubor HOP HOP odehrál předsléze, ve které se herci představili v poněkud odlišných rolích. Ostrovští zkrátka zahráli dvě úplně různé a dobré hry za sebou. Kdo zašel na rozborový seminář, dozvěděl se navíc, že hra je vlastně koláží většího počtu básní a že je nacvičena pro divadelní arénu, která není v Náchodě nyní k dostání.

ryba

POLOPATĚ:)

Špičková improvizace

Kdo ve čtvrtek od šesti přišel do auly Náchodského gymnázia, rozhodně nelitoval, naopak, za břicho se popadal. Jaroslav Dušek a VIZITA, to je záruka kvalitní zábavy. Měl jsem s nimi už tu čest a potvrzuji, že se jedná o čistou improvizaci bez jakékoliv kostry. Každé představení je úplně jiné i když stavěné podle podobného vzorce. Nejdříve je představen buben/trumpeta ve vestičce, pak kytara/vokál v saku a nakonec osvětlovač, který nebyl vidět, protože seděl v kumbále. To je škoda, při svém posledním vystoupení v Náchodě se na jeviště podíval, pokud mě neklame paměť. Pak už si pan Dušek cucá z prstu za doprovodu hudby takové hovadiny, že bránice všech přítomných vytrvale protestují. Velice obratně zpracovává jakékoliv téma, jež si publikum samo zvolí a rád nechá prostor každému, kdo chce spoluvytvářet zábavu. Těží z pozdních příchodů a utahuje si z fotografa. Postupně rozvíjí jednotlivé motivy, až vytvoří takové skvosty, jako je kapitán létajícího ucha jménem Herman Frodit, či rorýs na chili jako oběd ve školní jídelně a jako vynikající milenec.

ryba

Šance pro lenochody

Nesehnali jste některá čísla tohoto jedinečného plátku? Nezoufejte, žádný další výtisk k dostání již není, zato v elektronické podobě Vám ho můžeme zaslat až na konec světa.

Mailujte na kuzle.kuzle@centrum.cz nebo pošlete svou adresu na tel. číslo 720326970 v podobě sms a nemine vás exkluzivní zásilka!

xBbx

Japonská noclehárna

Tak další senzace v naší redakci. Bill se vrátil! No fakt. Prostě zase přijel na ještě jeden den na Prima sezóně. Matka se mu vdala za námořníka, i když při obřadu Bill vystoupil z řad pozvaných a vyslovil námitku. Poté se udála na svatbě hromadná bitka, kde Bill byl hlavním účastníkem odporu. Nejen že se pohádal s matkou, ale ztratil řadu fanynek. Jelikož se na náš redaktorský klan velice upjal, tak se opět vrátil. Byl z toho velice špatný, brečel a dokonce se mu rozmazal jeho charakteristický make-up. Takže nevypadal jako Bill, ale jako Michael Jackson junior. No, podoba čistě náhodná. Za pár dní jsme ho poznali opravdu do detailů. Řadu názorů má poměrně odlišných, například na to, jestli je holka nebo kluk. Ale mě osobně bylo vždy předkládáno, že kluci nikdy nebrečí. I když to je prostě blbost. Takže ani dneska jsme nezjistili pravé pohlaví Billa z Tokio Hotel. Bohužel. Příznivcům této skupinky teenagerů se opět omlouváme. Cédéčka jsou stále k mání. Seženete je v kumbále techniků ve staré radnici.

w_e_r_u

Únos

pozn. red.: tento článek měl vyjít už včera, ale šotek ho zabordelil.

Tak si takhle sedím na náměstí na Majálesu na lavičce, poslouchám super skupiny. Sluníčko krásně svítilo a hřálo. Najednou přiběhla nějaká přerostlá mimina a začala něco křičet do mikrofonu. Něco jako hamu papu, mama atd. Kroutila se tam, řvala a cucala si prsty. No prostě krása, když se tam ti exhibicionisti začali kroutit před podiem a povzbuzovali pozorné publikum. Mnohé to rozesmálo, pár lidí jen kroutilo hlavou, ale naše miminka pokračovala v jejich programu. V momentu, když jsem nebyla až tak v reálu, se ke mně přiblížili a normálně mě čapli a unesli. No fakt. Přesně jako ve skeči z Monty Python's Flying Circus, v jehož duchu byl celý Majáles. V konečné fázi únosu mě samozřejmě museli odložit a ne, že by mě odložili tak, že sem se postavila, nýbrž, že se mnou prostě „flákli“ na zem. Takový malý a už maj sklony ke zvrhlostem. No to je společnost. A takový lidi pořádají Prima sezónu :-). No, ale tak aspoň byla ta „bžunda“ ne? :-)

w_e_r_u

Zpráva dne

Na divadelní přehlídku Jiráskův Hronov byla přímo nominována inscenace Nemůže (muže) divadelního souboru Vendelín kopřivnice. Tímto gratulujeme dámám i jejich špalku.

Páteční program

Dnes v dopoledních hodinách, přesněji v 10:30 se vyhlásí konečné výsledky festivalu Prima sezóna. Určitě si to nenechte ujít, rozhodně se budou dít zajímavé věci. Spousta lidí, potlesku, chvály, ocenění, pozvání na příští akce a další. Takže dopoledne se dostavte do Beránku do velkého sálu. A žádné omlouvání.

V kavárně hotelu Beránek v 19:00 se můžete těšit na koncert Swing sextetu Emericha Drtiny & Petra Drtiny, filmového představitele Dannyho Smířického a následný jam. Vlezné je pro účastníky nula a pro ostatní po 50 Kč.

w_e_r_u

Nemůže může

Dneska vás nebudu otravovat s peripetiemi mého ranního vstávání a rovnou se do toho pustím .

V 9:35 se v přednáškovém sále představil DS Vendelín Kopřivnice s hrou Může nemůže. (Omlouvám se, že kroužek nad U u druhého slova není v závorce, ale mé počítačové znalosti jsou dosti omezené.)

Hru s velice feministickým podtextem předvedla čtveřice dívek a musím říct, že to byl „mazec“. Pustily se do mužské populace s obrovskou vervou. Když se jedna z protagonistek vrhla do tanečních kreací na hudbu Mumuland ,valila jsem oči a smála se od ucha k uchu. Povedené scénky se střídaly s ještě povedenějšími.

Ve strhujícím závěru vedoucí feministického spolku nenechala na mužích nit suchou. Nedivila bych se kdyby přítomní pánové vzali nohy na ramena a pelášili ze sálu pryč. Naštěstí (pro nás i pro ně) to byla jen divadelní hra. V reálném životě je vztah mezi ženami a muži , myslím, docela normální.

terusicka

Fahrner si vás
podá!

Rozborový literární seminář

Napadlo mě udělat něco pro sebe. Proto jsem se ve čtvrtek v pět vydala na seminář s porotou prozaické části literární soutěže Prima sezóny do městské knihovny. Taký v tom trochu hraje roli fakt, že moje drahá maminka je porotkyní. Porota se skládá z následujících osob a obsazení: Předseda poroty- Martin Fahrner, dále Ivana Votavová, Aťka Hlavatá, Marie Iljašenkova a Lýdia Baštecká. Seminář probíhá tak, že z dvaceti nominovaných a zároveň přítomných (když se zadaří) má každý možnost říct „Napsal jsem to a to, co si o tom myslíte?“. Pro porotce je zajímavé vidět, kdo kterou práci napsal, protože se jim do rukou dostávají pod čísly. Pan Fahrner zdůraznil rozdíl mezi slohovou prací a povídkou. Slohová práce je pěkné vyprávění o tom, jak za plotem štěkal pes, sousedka to řekla další sousedce a byla to velká legrace. Povídka je na rozdíl od toho literární útvar. Letos však naštěstí přišlo do soutěže více povídek, než slohovek. Debatovalo a rozebíralo se až asi do osmi, a dnes, tedy v pátek, se dozvíte oficiální výsledky

xBbx

Átreovci

Jako jedno z posledních děl na jevišti Beránku v rámci PS se ukázali studenti Masarykova gymnasia ze Vsetína. Tato hra vycházela z Homérovy Iliády (to znáte, Paris a Helena, Trója atd.), i když si některé pasáže trochu upravili, docela mne šokovalo, když jsem neviděl populárního trojského koně, podle poroty je to však v naprostém pořádku. Děj se točil hlavně kolem rodu Átreovců, tedy hlavně krále Agamemnona a jeho bratra Meneláa. Kdo nezná, jak to bylo, tyto dva táhli na Tróju, dobyli ji, vydrancovali a vrátili se zpět do Mykén. Agamemnona zabila jeho manželka, a tu zase po osmi letech její syn a dcera.

A teď můj vlastní, subjektivní a zaujatý názor: Vsetínští si dali velkou práci, co se týče rekvizit – kostýmy, kulisy, zbraně atp., skoro na všem si dali opravdu záležet. Jinak představení samo o sobě mělo asi zvláštní formu, kterou by dokázali ocenit zkušení porotci, já však, jakožto laik, jsem toho moc nepobral. Připadalo mi, že všichni herci (kromě dvou mladých chlapců, které divadelní kariéra ještě nezkazila) mluvili nějak našťavaně, jako by měli depresi kvůli celému světu, nebyly v tom podle mne emoce, jen odříkávání textů s „tajemným“ tonem, a to překvapivě i při láskyplných nebo smutných scénách. Někdy se mluvilo kouskovitě, tedy herec řekl jednu větu, poodešel o kus dál, řekl další větu a takto chvíli pokračoval. Možná ale to všechno byl záměr. Druhá věc, která mne mátl, byla občasná nenávaznost děje. Chápu, že Iliáda je rozsáhlý epos a že se musí nějak zkrátit a zhutnit, ale i tak se mohli utvořit nějaké přechody mezi jednotlivými záběry. Někdy mi došlo, o co běží, až ke konci daného děje. Další zvláštnost byla, jak herci měnili třeba kulisy ve zvláštním pološeru, jako kdyby si chtěli posvítit na to, co zrovna stěhují, ale diváka to akorát rozptyluje od předešlých událostí v příběhu. Celé představení na mne zapůsobilo ploše a bez prožitku. Toť můj soukromý názor, pokud nesouhlasíte, můžete mi oponovat, rád si o tom s Vámi popovídám.

jou

Jazz jak noha

Čtvrtky v festivalovém týdnu jsou již tradičně zasvěceny jazzu, popřípadě swingu, jazzrocku, folkjazzu, jazzfolkswingrocku a tak vůbec. Letos hrála na velkém sále tři uskupení. FA Band ZUŠ Náchod, jazz-rocková Ostaš z Trutnova a Robert Balzar Trio, jedna z nejlepších jazzových kapel u nás. Na přednáškovém sále hrála s velkým úspěchem skupina P.R.S.T., před nimi však zazářili účastníci NPS a frekventanti jazzových dílen. Pro mě jako pro laika je úžasná podívaná, když si lidé v mém věku dokážou tak hrát s hudbou a vyvolat ještě bouřlivější reakce než profesionálové, navíc hlas zpěváka/bubeníka z 3Jazz je opravdu sladký jako med. Jen mi trochu vadí, že jazz, náležitě umístěný do Beránku, nenechává lidi v takové bezprostřednosti a kontaktu jako Vařas, ale ve Vatu by zase jazzmani s olbřímí basou a klavírem vypadali nepatřičně. Prima Jazz sezóně třikrát hurá!

xBbx

Zvírátko a loupežníci:

šéfredaktor: Bára Votavová (xBbx)

redaktoři: Michal C(v)ejn (ryba)

Konstantin Masaila (jou)

Matěj Dostál (dos)

Tereza Krčíčková (terusicka)

Veronika Michlová (w_e_r_u)

fotky: kdekdo

grafika: koule